

paa 5 Mar. som det jo ligger i Endringsforslaget fra det ærede 2det Medlem for København, maatte dog i hvert Fald være, at det godtgjordes for os, at der var en Trang, en Nødvendighed for at forhøje Grænsen. I Virkeligheden have vi imidlertid aldrig faaet det dokumenteret. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds sagde i Dag, at han havde indhentet private Oplysninger, og at de havde givet ham den Forvisning, at der var en Trang dertil. Er det en Maade at lovgive paa, at Medlemmerne skulle antichambriere rundt omkring hos Københavns Magistrat for at faa nogle Oplysninger. Jeg har ogsaa søgt Oplysninger, men jeg har ikke været saa heldig som det ærede Medlem og har ikke kunnet faa dem. Jeg kan dog ikke slaa mig tilfreds med, at det ærede Medlem fra København har faaet visse Oplysninger, som Tinget ikke har faaet, og heller ikke jeg har faaet. Der har, siden vi behandlede denne Sag første Gang, været Budgetforhandlinger i Københavns Kommunalraad; jeg saa ganske vist, at der var en æret Taler, der gjorde gældende, at der maatte staffles flere Indtægter; Borgmesteren udtalte sig noget tvivlende derom, og efter alt, hvad der foreligger for Offentligheden, paastaar jeg, at det er ikke oplyst, om det ikke er rigtigt, hvad jeg til Dels kom ind paa ved en Diskussion med det ærede løbende Medlem (Kahler), nemlig at de løbende Indtægter ere tilstrækkelige til at dække de løbende Udgifter i København, naar man bestemmer Begrebet "løbende Indtægter og løbende Udgifter" korrekt. Det vide vi slet ikke noget om; thi det, at i et enkelt Aar, naar Budgettet gøres op, og hvor meget andet tages med, Forholdet stiller sig saaledes, at Udgifterne overstige Indtægterne, beviser jo aldeles ikke det modsatte. Nej, for at man skal tage, om jeg saa maa sige, Broppen af og lade alle disse kommunale Spørgsmaal komme frem ved at forhøje den pCt., vi en Gang have sat, maa det først godtgøres for os, at der — tillad mig at bruge et latinisk Udtryk — er periculum in mora til Stede, at Københavns Finanser vilde blive mere eller mindre ødelagte, hvis der ikke gaves denne Lettelse. Men til at antage det, siger jeg nu, er der slet ingen Grund; der er ikke dokumenteret noget for os, vi vide ikke noget derom, og selv om Forholdet var saaledes, at de løbende Udgifter vare større end de løbende Indtægter, de ordinære Indtægter, var Ulykken dog ikke saa stor, selv om der skulde gaa 1, 2, 3 eller maaske lidt flere Aar, indtil vi kunne faa Tid og Lejlighed til at drøfte disse høist indviklede og vanskelige kommunale

Spørgsmaal og derigennem se at komme til Overenskomst med Hensyn til en ny Ordning i saa Henseende og navnlig til at overveje det Spørgsmaal, om man ikke ved Siden af eller i Stedet for denne Forøgelse af Indkomstskatten kan finde ny Skatteobjekter eller faa ny Indkomster frem paa en Maade, som ikke er saa trykkende, som ved at blive ved med dette System, at blive ved med at læsse paa Indkomstskatten. København har en meget god Kredit og en meget god Status, der er ikke det mindste i Vejen for, at den kan klare sig godt i en Nørrække uden at komme i nogen som helst Forlegenhed, saa der er ingen Grund til, at vi skulle jage noget saadant igennem uden at faa Lejlighed til at faa alle de Spørgsmaal behandlede, som i Virkeligheden staa i Forbindelse dermed. Jeg kan i Øvrigt i overmaade meget samstemme med de Ytringer, der kom fra den ærede 2den Landtingsmand for 1ste Kreds (Magen). Han fremhævede jo navnlig den Fare, der laa i, at København skulde komme ind paa samme Glidbane, som vore Købstæder desværre ere komne ind paa, at man ikke ved, hvor det ender med denne Indkomstskatteprocent, men Følgen kan blive, at de store Indtægter forlade Byen, sætte sig ned i Gentofte, Sogn eller i Frederiksberg Kommune, saaledes at København ikke faar Fordel deraf. Naturligvis kan jeg meget godt erkende, at naar galt skal være, naar man skal til at give los, saa er det bedst at give los saa lidt som muligt, og jeg sympatiserer derfor for saa vidt meget med den Tanke at sætte en Grænse. Jeg var med til i Fjor at sige 4 pCt., da mente man ikke, at kunne blive staaende derved, men den Gang gik jeg ganske vist ud fra, at der virkelig var Trang til Stede, at det var nødvendigt at gøre denne Foranstaltning. Det have vi ikke faaet godtgjort, jeg tror ikke paa, at det i dette Øjeblik er nødvendigt, men ved anden Behandling skal man jo stemme for de Endringsforslag, der efter ens Mening forbedre et foreliggende Lovforslag, og jeg vil derfor stemme for det ærede Medlems Forslag under Nr. 1, men ganske vist kun i Forbindelse med hans Forslag under Nr. 2, at det er en temporær, rent interimistisk Foranstaltning, saaledes at der skal lægges et Pres paa Københavns Magistrat, paa Ministeren, paa os selv, saa at vi indse, at her er et Forhold, hvor vi nødvendigvis maa se at komme til en Ordning og finde paa en anden Ordning end den, der blot bestaar i, hver Gang det kniber, at give los paa Procenten. Nu vil man gaa op til 4½ pCt., og Ministeren mener, at det skal være